

DECIZIA nr. 304/2020
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X, CIF x,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti a fost sesizata de AS1FP, cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC X**, cu sediul in x, prin lichidator judiciar, x, cu sediul procesual ales in x.

Obiectul contestatiei inregistrata la AS1FP sub nr. x, completata prin adresa transmisa prin posta in data de 15.02.2020, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. X, comunicata in data **07.11.2019**, emisa de AS1FP in baza Raportului de inspectie fiscala nr. X, prin care s-au stabilit urmatoarele obligatii de plata:

- x lei - TVA stabilita suplimentar aferenta decontului nr. x;
- x lei - TVA stabilita suplimentar aferenta decontului nr. x;
- x lei - TVA stabilita suplimentar aferenta decontului nr. x;
- x lei - TVA stabilita suplimentar aferenta decontului nr. x.

Societatea contesta suma de **x lei** reprezentand TVA stabilita suplimentar aferenta decontului nr. x.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata societatea aduce urmatoarele argumente:

Urmare controlului i s-a anulat dreptul de rambursare a TVA, rezultand de rambursat o suma de x lei, care nu a putut fi rambursata, intrucat societatea nu mai are cod valabil de TVA.

Suma solicitata la rambursare provine din facturile neachitate de catre X SRL, care la data exigibilitatii taxei a fost achitata de catre contestatara, astfel ca la data controlului nu are nicio datorie la bugetul de stat.

Cauzele principale care au condus la deschiderea procedurii generale a insolventei impotriva contestatarii au fost urmatoarele:

La data de 31.12.2008 X SRL ii datora suma de x lei, din care i-a achitat suma de x lei. Ulterior datei de 03.03.2009, principalul asociat al X a cesionat partile sociale unei persoane fizice din Republica Moldova cu scopul de a se sustrage obligatiilor de plata catre diversi creditor.

Astfel a aparut litigiul intre X si X, fiind deschis dosarul penal nr. x aflat pe rolul Tribunalului Municipiului Bucuresti. Prin Decizia penala nr. x s-a admis recursul X

formulat impotriva Sentintei penale nr. x, prin care s-a respins ca neintemeiata actiunea initial formulata de contestatara.

Potrivit dispozitiilor din decizia penala, a fost obligat inculpatul x, in solidar cu partea responsabila civilmente X la plata catre partea civila a sumei de x lei si penalitati de intarziere calculate de la data de 03.02.2009 si pana la data achitarii efective a debitului.

In contul inculpatului s-a gasit suma de x euro, care a constituit sechestrul asigurator in baza Legii nr. 656/2002. Demersurile de incasare a sumei respective s-au soldat cu esecuri.

Odata cu deschiderea procedurii insolventei fata de X in dosarul nr. x, X s-a inregistrat si a fost acceptata de la masa credala cu suma de x lei (din care TVA in suma de x lei), care a reprezentat x % din masa credala, desi suma totala neachitata de catre X era de x lei, din care TVA in suma de x lei. Fata de aceasta suma, la data de 07.03.2011 s-au calculat penalitati in valoare de x lei si la data de 05.05.2016 s-a mai calculat penalitati in valoare de x lei, urmand ca valoarea creantei fiscale cu care X sa era inregistrata la masa credala sa creasca pana la suma totala de x lei.

S-a transmis creanta actualizata lichidatorului X, dar, intrucat procedura insolventei se prelungea fara niciun motiv justificat, contestatara a renuntat la actualizarea creantei din tabelul creditorilor si a solicitat inchiderea procedurii insolventei fata de X, sperand ca in acest fel sa-si recupereze contravaloarea TVA aferenta creantei din tabelul creditorilor. Astfel ca, la data de 21.06.2016 X a distribuit catre X suma de x lei care a fost redistribuita in data de 21.11.2016 creditorilor sai.

De la aceasta data nu a mai primit nicio suma de la X.

In temeiul dispozitiilor art. 287 lit d) din Codul fiscal, potrivit carora, in situatia in care nu se mai poate recupera creanta inregistrata in tabelul creantelor, macar TVA aferenta sumelor neincasate la termenul la care a devenit exigibila, taxa poate fi solicitata la rambursare. Prin urmare, a intocmit decontul de TVA aferent lunii septembrie 2018, solicitand la rambursare TVA in suma de x lei.

Desi procedura insolventei fata de X s-a inchis in luna martie, nu a solicitat rambursarea TVA mai curand, intrucat contestatara avea codul de TVA anulat. Incepand cu data de 06.07.2018 s-a primit cod valabil de TVA, fapt ce a condus la intocmirea decontului de TVA cu suma negativa pentru luna septembrie.

Sunt eronate considerentele organelor de inspectie fiscala potrivit carora contestatara trebuia sa emita facturi pentru ajustarile operate, sa le inregistreze in evidentele contabile si sa le transmita beneficiarilor, intrucat interpretarea art 138 lit d) din Codul fiscal este ca, odata cu ajustarea bazei ca urmare a falimentului beneficiarului, nu mai este necesara intocmirea unei facturi de stornare, aceasta neavand cui sa fie transmisa, partenerii de afaceri nemaexistand.

Organele de inspectie fiscala au incalcat principiile neutralitatii taxei, efectivitatii si egalitatii de tratament.

CII x nu are functie de expert contabil al societatii, ci doar functia de lichidator judiciar.

Societatea nu avea obligatia de a depune declaratia formular 394, intrucat este o declaratie informativa, care nu se depune cu suma "zero" in situatia in care nu realizeaza pe teritoriul Romaniei, in perioada de raportare, livrari de bunuri, prestari de

servicii si achizitii de bunuri si servicii catre/de la alte persoane impozabile inregistrate in scopuri de TVA in Romania. Numai in cazul declaratiei fiscale exista obligatia depunerii chiar daca nu se desfasoara activitate sau nu rezulta de plata in perioadele de raportare.

Referitor la taxa de cinematografie in suma de x lei, societatea subliniaza ca aceasta *“este prezentata doar ca exemplu de incadrare eronata de catre echipa de control”*.

In concluzie, solicita admiterea contestatiei si anulara deciziei atacate in legatura cu refuzul rambursarii TVA in suma de x lei, aspect ce reiese in mod clar din adresa transmisa prin posta in data de 15.02.2020, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, prin care contribuabila a completat contestatia initial formulata.

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. X, AS1FP a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. X, prin care a stabilit TVA stabilita suplimentar **contestata** aferenta decontului nr. x, in suma de **x lei**, dupa cum urmeaza:

- x lei reprezentand TVA aferenta serviciilor prestate catre SC X SRL, neincasate pana la data de 30.09.2018; contestatara a stornat in mod eronat serviciile prestate pe motiv ca prin Sentinta civila nr. x s-a dispus inchiderea procedurii insolventei debitorului si radierea acestuia din Registrul Comertului al Municipiului Bucuresti, intrucat conform datelor inscrise in tabelul definitiv consolidat al creantelor din data de 15.02.2010, X SRL a solicitat recuperarea unei creante de x lei, cu titlu de rest de plata al contravalorii serviciilor de publicitate prestate, inclusiv TVA; de asemenea, societatea nu a respectat prevederile legale in vigoare privind corectarea facturilor in cazul reducerii bazei de impozitare;

- x lei reprezentand TVA aferenta facturilor neincasate de la SC X SRL neinscrisa in tabelul definitiv consolidat al creantelor debitoarei; contestatara a stornat in mod eronat suma de x lei si TVA in suma de x lei, fara a prezenta documente justificative in acest sens.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organele de inspectie fiscala au procedat corect la respingerea dreptului societatii de a ajusta TVA colectata in suma de x lei (x lei + x lei) aferenta serviciilor prestate catre SC X SRL, în condițiile în care constatările acestora sunt incomplete.

În fapt, potrivit constatarilor din cuprinsul Raportului de inspectie fiscala nr. X, societatea a stornat TVA in suma totala de x lei aferenta serviciilor prestate catre SC X SRL, neincasate pana la data de 30.09.2018, pe motiv ca prin Sentinta civila nr. x s-a dispus inchiderea procedurii insolventei debitorului si radierea acestuia din Registrul Comertului al Municipiului Bucuresti.

Referitor la:

- TVA in suma de x lei, organele de inspectie fiscala au constatat ca, potrivit datelor inscrise in tabelul definitiv consolidat al creantelor din data de 15.02.2010, X SRL a solicitat recuperarea creantei de x lei, cu titlu de rest de plata al contravalorii serviciilor de publicitate prestate, inclusiv TVA; de asemenea, au constatat si faptul ca societatea nu a respectat prevederile legale in vigoare privind corectarea facturilor in cazul reducerii bazei de impozitare;

- TVA in suma de x lei, acestea au constatat ca suma provine din facturile neincasate de la SC X SRL, nefiind inscrise in tabelul definitiv consolidat al creantelor debitoarei, iar contestatara a stornat in mod eronat suma de x lei si TVA in suma de x lei, fara a prezenta documente justificative in acest sens.

Drept pentru care, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. X, AS1FP a stabilit TVA stabilita suplimentar in suma de x lei (x lei + x lei).

În drept, potrivit art. 287 lit d) si art. 330 alin 2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal si pct. 32 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 1/2016, in vigoare in anul 2018:

Codul fiscal

“Art. 287 - Ajustarea bazei de impozitare

Baza de impozitare se reduce în următoarele situații:

(...) d) **în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa ca urmare a falimentului beneficiarului** sau ca urmare a punerii în aplicare a unui plan de reorganizare admis și confirmat printr-o sentință judecătorească, prin care creanța creditorului este modificată sau eliminată.

Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de confirmare a planului de reorganizare, iar, **în cazul falimentului beneficiarului, începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de închidere a procedurii prevăzute de legislația insolvenței, hotărâre rămasă definitivă/definitivă și irevocabilă**, după caz. **Ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a pronunțat** hotărârea judecătorească de confirmare a planului de reorganizare, respectiv **hotărârea judecătorească de închidere a procedurii prevăzute de legislația insolvenței, sub sancțiunea decăderii**. Ajustarea este permisă chiar dacă s-a ridicat rezerva verificării ulterioare, conform Codului de procedură fiscală. Prin efectuarea ajustării se redeschide rezerva verificării ulterioare pentru perioada fiscală în care a intervenit exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunea care face obiectul ajustării. **În cazul în care**, ulterior pronunțării hotărârii judecătorești de închidere a procedurii prevăzute de legislația insolvenței, în cazul falimentului beneficiarului, sau pronunțării hotărârii judecătorești de confirmare a planului de reorganizare, **sunt încasate sume aferente creanțelor scoase din evidența contabilă, în cazul falimentului**, sau sume aferente creanțelor modificate sau eliminate prin planul de reorganizare, **se anulează ajustarea efectuată, corespunzător sumelor respective, prin decontul perioadei fiscale în care acestea sunt încasate.**”

Norme metodologice

“32. (1) În situațiile prevăzute la art. 287 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii își ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a

fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal intervin ulterior facturării și înregistrării taxei în evidențele persoanei impozabile. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru livrări intracomunitare.

(...) (6) **Ajustarea prevăzută la art. 287 lit. d) din Codul fiscal se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a pronunțat** hotărârea judecătorească de confirmare a planului de reorganizare, respectiv **hotărârea judecătorească de închidere a procedurii prevăzute de legislația insolvenței**, sub sancțiunea decăderii. Ajustarea este permisă chiar dacă s-a ridicat rezerva verificării ulterioare, conform Codului de procedură fiscală. În cazul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare se operează anularea taxei neexigibile aferente livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii realizate.”

“Art. 330 (...) (2) În situațiile prevăzute la art. 287 furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi, cu valorile înscrise cu semnul minus sau, după caz, o mențiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus sau fără mențiunea din care să rezulte că valorile respective sunt negative, dacă baza de impozitare se majorează, **care se transmit și beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 287 lit. d).**”

Având în vedere prevederile legale de mai sus rezulta ca, în cazul falimentului beneficiarului, ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de închidere a procedurii prevăzute de legislația insolvenței, hotărâre rămasă definitivă/definitivă și irevocabilă. Ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a pronunțat hotărârea judecătorească de închidere a procedurii prevăzute de legislația insolvenței, sub sancțiunea decăderii.

Prin efectuarea ajustării se redeschide rezerva verificării ulterioare pentru perioada fiscală în care a intervenit exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunea care face obiectul ajustării. În cazul în care ulterior ajustării bazei de impozitare sunt încasate sume aferente creanțelor respective, se anulează corespunzător ajustarea efectuată, corespunzător sumelor încasate, prin decontul perioadei fiscale în care acestea sunt încasate.

În același sens este și punctul de vedere al Direcției Generale de Asistență pentru Contribuabili din cadrul ANAF exprimat prin adresa nr. x, înregistrată la DGRFPB sub nr. x, atasată la dosarul cauzei.

În speta, potrivit constatarilor organelor de inspecție fiscală:

1. Conform contractului de prestări servicii media nr. x încheiat între S.C. X S.R.L., în calitate de prestator servicii și S.C. X S.R.L., în calitate de beneficiar de servicii, prestatorul se obligă să presteze servicii de media în scopul promovării în conștiința potențialilor consumatori a produselor și/sau serviciilor clientului sau clienților direcți ai acestuia, incluse în materialele publicitare ale acestuia, prin intermediul unor campanii media, în conformitate cu prevederile contractului.

2. In derularea contractului nr. x incheiat cu S.C. X S.R.L., CUI x, desi contestatara a emis facturi in suma de x lei, **suma de x lei (baza impozabila x lei si TVA in suma de x lei) nu a fost incasata.**

3. Prin Sentinta comerciala din data de 09.11.2009, pronuntata in dosarul nr. x a fost deschisa procedura falimentului fata de debitoarea S.C. X S.R.L..

Conform datelor inscrise in Tabelul definitiv consolidat al creantelor nr. x, data emiterii: 15.02.2010, al debitoarei S.C. X S.R.L., CUI x la pozitia 5, contestatara a solicitat recuperarea creantei in suma de x lei, inclusiv TVA in suma de x lei, cu titlu de rest de plata al contravalorii serviciilor de publicitate prestate (document publicat in Buletinului Procedurilor de insolventa nr. x, Dosar nr.xx).

4. Prin Decizia penala nr. x din data de 27 martie 2015 Curtea de Apel Bucuresti - Sectia I penala a admis actiunea SC X SRL si a obligat pe inculpatul x, in solidar cu SC X SRL la plata catre SC X SRL a sumei neachitate de x lei, inscrise in Tabelul definitiv consolidat al creantelor si penalitati de intarziere calculate de la data de 03.02.2009 si pana la data achitarii efective a debitului.

5. Prin Sentinta civila nr. x, comunicata in data de 08.03.2018, pronuntata in dosarul nr. x, Tribunalul Bucuresti a dispus inchiderea procedurii insolventei fata de debitoarea SC X SRL, notificarea sentintei de inchidere a procedurii directiei teritoriale a finantelor publice si oficiului registrului comertului si radierea acesteia societatii debitoare.

6. In baza Sentintei civile nr. x, SC X SRL a procedat, in luna septembrie 2018, la ajustarea bazei de impozitare a TVA aferenta serviciilor prestate catre S.C. X S.R.L. si neincasate, in temeiul dispozitiilor art. 287 lit d) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, in vigoare in cursul anului 2018.

7. Organele de inspectie fiscala din cadrul AS1FP au considerat nejustificata stornarea TVA colectata in suma de **x lei** aferenta serviciilor anterior mentionate, invocand jurisprudenta CJUE din Cauzele conexate C-660/16 si C-661/16, Achim Kollros si Erich Wirti si motivand ca prin Decizia penala nr. 478/a din sedinta publica din data de 27 martie 2015 (dosar nr. x), Curtea de Apel Bucuresti l-a condamnat la inchisoare pe x (administratorul SC X SRL) si a admis actiunea civila exercitata de SC X SRL, obligandu-l pe x in solidar cu SC X SRL, la plata catre SC X SRL a sumei neachitata, inscrise in Tabelul definitiv consolidat al creantelor si penalitati de intarziere calculate de la data de 03.02.2009 si pana la data achitarii efective a debitului.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au retinut si ca societatea a redus in mod eronat TVA colectata cu suma de **x lei**, care provine din facturile neincasate de la SC X SRL, intrucat suma nu a fost inscrise in tabelul definitiv consolidat al creantelor debitoarei, iar in legatura cu aceasta suma aceasta nu a prezentat documente justificative.

Fata de cele mai sus prezentate, rezulta ca organul de solutionare a contestatiei nu se poate pronunta cu privire la legalitatea ajustarii bazei de impozitare a TVA aferenta serviciilor prestate de SC X SRL catre S.C. X S.R.L., avand in vedere urmatoarele considerente:

1. Organele de inspectie fiscala nu au analizat componenta TVA colectata in suma de x lei (x lei + x lei), respectiv provenienta (facturile generatoare ale crenteii ce

face obiectul ajustării) și modalitatea de înregistrare în contabilitate și de declarare a taxei respective.

Se retine ca:

- la dosarul cauzei exista anexata numai situatia facturilor emise catre SC X SRL in suma de x lei, inclusiv TVA in suma de x lei, inscrisa in Tabelul definitiv consolidat al creantelor nr. x, al debitoarei S.C. X S.R.L., la pozitia 5 (pagina 65 din dosarul cauzei);

- mai mult, organele de inspectie fiscala nu au constatarari proprii privind TVA in suma de x lei, toate mentiunile din cuprinsul raportului de inspectie fiscala in baza caruia a fost emisa decizia de impunere contestata in parte, bazandu-se pe retinerile Curtii de Apel Bucuresti din cuprinsul Deciziei penale nr. x pronuntata in dosarul nr. x;

- referitor la TVA in suma de x lei, AS1FP a retinut ca societatea a stornat eronat taxa colectata respectiva, pe motiv ca, desi provine din facturile neincasate de la SC X SRL, aceasta suma nu a fost inscrisa in tabelul definitiv consolidat al creantelor debitoarei, in conditiile in care art. 287 lit d) din Codul fiscal nu prevede vreo exceptie de la ajustarea bazei de impozitare, in acest sens; referitor la neprezentarea de catre societate a documentelor justificative, trebuie subliniat ca, la dosarul cauzei nu exista nicio dovada a organelor de inspectie fiscala privind solicitarea expresa adresata societatii cu privire la prezentarea acestor documente; mai mult, in speta este aplicabila si jurisprudenta CJUE, respectiv C-146/19 SCTdd, in faliment impotriva Republicii Slovenia, potrivit careia:

“Articolul 90 alineatul (1) și articolul 273 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că **se opun unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia dreptul la reducerea taxei pe valoarea adăugată achitate și aferente unei creanțe nerecuperabile este refuzat unei persoane impozabile atunci când aceasta a omis să declare această creanță în procedura de faliment inițiată împotriva debitorului său**, chiar dacă această persoană impozabilă demonstrează că, dacă ar fi declarat creanța menționată, ea nu ar fi fost recuperată.”

2. Organele de inspectie fiscala nu au facut constatarari privind data ramanerii definitive a Sentintei civile nr. x, astfel incat sa se poata stabili daca este indeplinita conditia prevazuta de la art. 287 lit d) din Codul fiscal, potrivit careia în cazul falimentului beneficiarului, ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de închidere a procedurii prevăzute de legislația insolvenței, **hotărâre rămasă definitivă/definitivă și irevocabilă**.

Se retine ca potrivit informatiilor inscrise pe site-ul <http://portal.just.ro>, prin Sentinta civila nr. x s-au dispus urmatoarele:

*“În conf. cu disp.art.131 din Legea nr.85/2006 închide procedura insolvenței față de debitoarea SC X SRL. În conf.cu art.135 din legea 85/2006 dispune notificarea sentinței de închidere a procedurii direcției teritoriale a finanțelor publice și oficiului registrului comerțului pentru efectuarea mențiunii. Dispune radierea societății debitoare . În conf. cu art.136 din Legea 85/2006 descarcă pe lichidatorul judiciar și toate persoanele care l-au asistat de orice îndatoriri și responsabilități. **Cu recurs în 7 zile de la comunicare**. Pronunțată în ședință publică azi 12.02.2018.”*

3. Organele de inspectie fiscala au procedat la anularea dreptului SC X SRL de a ajusta baza de impozitare a TVA pentru contravaloarea serviciilor prestate catre S.C. X S.R.L. si neincasate, considerand ca in speta nu sunt aplicabile dispozitiile art. 287 lit d) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, pe motiv ca administratorul S.C. X S.R.L., x,

a avut un comportament fraudulos, aspect retinut de instanta de judecata prin Decizia penala nr. x din sedinta publica din data de 27 martie 2015 (dosar nr. x), in conditiile in care dispozitiile legale respective nu prevad exceptii in acest sens.

Mai mult, jurisprudenta CJUE invocata de organele de inspectie fiscala, respectiv Cauzele conexe C-660/16 si C-661/16, Achim Kollros si Erich Wirti, nu este aplicabila in speta, cata vreme prevederile art. 287 lit d) din Codul fiscal in vigoare in anul 2018 vizeaza ajustarea taxei de catre furnizor ca urmare a falimentului beneficiarului, in timp ce cauzele invocate de organele fiscale se refera la exercitarea dreptului de deducere de catre beneficiar a TVA aferente unor avansuri in cazul in care acesta stia sau nu putea in mod rezonabil sa ignore ca livrarea /prestarea este susceptibila sa nu se realizeze.

4. In ceea ce priveste faptul ca administratorul debitoarei a fost obligat de Curtea de Apel Bucuresti in solidar cu debitoarea la plata sumei sumei neachitata catre prestator, se retine ca **in situatia in care SC X SRL va incasa sume aferente acestei creante, va avea obligatia anularii ajustarii efectuate, corespunzator sumelor respective, prin decontul perioadei in care acestea sunt incasate.**

In sensul retinerilor de la pct 3 si 4 anterior mentionate este si punctul de vedere al Directiei Generale de Asistenta pentru Contribuabili din cadrul ANAF exprimat prin adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, atasata la dosarul cauzei.

5. Referitor la obligatia societatii de a emite „*facturi pentru ajustarile operate si sa le inregistreze in evidentele contabile fara a le transmite beneficiarului (...) si sa reflecte aceste operatiuni in cadrul declaratiilor informative 394*” (a se vedea pagina 7/41 din raportul de inspectie fiscala), organul de solutionare a contestatiei nu se poate pronunta cata vreme:

- in legatura cu obligativitatea contribuabililor de a indeplini anumite masuri, in temeiul dispozitiilor art. 118 alin 8 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, coroborate cu prevederile OPANAF nr. 3833/2015, organele de control aveau obligatia de a emite "Dispozitia privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscala";

- organele de inspectie fiscala nu au mentionat nici in raportul de inspectie fiscala, respectiv in decizia de impunere contestata si nici in referatul cauzei daca a fost emis acest act administrativ fiscal;

- potrivit dispozitiilor art. 272 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, coroborat cu pct. 5.3 din OPANAF nr. 3741/2015 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, contestatia formulata impotriva Dispozitiei privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscala nu intra in competenta de solutionare a organului de solutionare din cadrul DGRFPB.

6. Pana la data prezentei, organele de inspectie fiscala din cadrul AS1FP nu au dat curs solicitarilor organului de solutionare a contestatiei din cadrul DGRFPB din cuprinsul adresei nr. x, privind exprimarea unui punct de vedere in legatura cu retinerile directiei de specialitate din ANAF din cuprinsul adresei nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x si formularea de propuneri de solutionare a contestatiei in acest sens.

Fata de cele mai sus prezentate si intrucat organul de solutionare a contestatiei nu se poate substitui AS1FP, cu privire la analiza in detaliu a dreptului societatii de a ajusta TVA colectata in suma de x lei (x lei + x lei) aferenta serviciilor prestate catre SC X SRL, urmeaza ca, in temeiul dispozitiilor art. 279 alin 3 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, sa se dispuna desfiintarea in parte a Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. X, cu privire la suma de x lei reprezentand TVA stabilita suplimentar aferenta decontului nr. x.

De asemenea, conform dispozitiilor art. 279 alin 4 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“Art. 279 (4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

Prin urmare, cu privire la suma de x lei reprezentand TVA stabilita suplimentar aferenta decontului nr. x, organele de inspectie fiscala din cadrul AS1FP vor proceda la o noua analiza, in conformitate cu prevederile legale in vigoare si cu retinerile din prezenta decizie, prin reanalizarea detaliata a documentatiei depuse de **SC X**, respectiv solicitarea de documente si informatii necesare analizei dreptului societatii de a ajusta TVA colectata in suma de x lei și emiterea unei decizii temeinic motivata in fapt si în drept în raport de analiza efectuată.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 287 lit d) si art. 330 alin 2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, pct. 32 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 1/2016, in vigoare in anul 2018, art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala

DECIDE

Desfiinteaza in parte Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. X emisa de AS1FP, cu privire la suma de x lei reprezentand TVA stabilita suplimentar aferenta decontului nr. x, urmand ca AS1FP sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a societatii tinand cont de prevederile legale in vigoare, sustinerile acestuia si de retinerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.